

[Finansministeren.]

indskrevet i Finansministeriet. I øvrigt vil de, der nu ligger inde med Statsgældsbeviserne, faa fortrinsvis Adgang til at tegne de nye Beviser.

De Vilkaar, hvorpaa dette Laan optages, er væsentlig ringere end de Vilkaar, paa hvilke Staten i de senere Aar har været i Stand til at optage Laan. Men Forholdene er jo anspændte paa Pengemarkedet, Obligationskurserne er faldet, og efter de Forhold, der i det hele raader paa Markedet, maa man sikkert sige, at dette Laan er fuldt forsvarligt.

Som nævnt løber Laanet i 1½ Aar. Man kan rejse det Spørgsmaal, om dette er den mest hensigtsmæssige Løbetid. Jeg mener, det er det, baade fordi der jo er en vis Mulighed for, at Markedet kan ligge anderledes om 1½ Aar, og fordi det under de nuværende Forhold maa siges at være den Løbetid, der giver de bedste Laanebetingelser.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ch. Petersen: Den højtærede Finansminister har jo gjort Rede for Forslaget i dets Enkeltheder, og jeg kan for mit Vedkommende indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale det til hurtig Behandling og Vedtagelse.

Jefsen Christensen: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa Konvertering af Statsgældsbeviser, som udløber den 15. November i Aar, og som det er fremhævet af den højtærede Finansminister, og efter hvad jeg skønner — det er ogsaa fra alle Sider anerkendt i Folketinget —, kan der næppe rejses Tvivl om, at de Vilkaar, hvorpaa Laanet optages, ikke vilde kunne opnaas bedre eller paa anden Maade, end sket er.

Jeg kan da paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til Gennemførelsen af det foreliggende Forslag, men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at Oprindelsen til de Statsgældsbeviser, der nu søges konverteret, ligger saa langt tilbage som 1916—18; den Rest, man her slæber paa og stadig væk staar over for, er altsaa en ubetalt Regning for Datidens Udgifter. Mit almindelige Synspunkt, rent privat i hvert Fald, over for Foreteelser af den Karakter, der her er Tale om, er, at man bør søge at skaffe Dækning for de Udgifter, som hvert Slægtled og hver Tidsperiode for sig har, for saa vidt der er Mulighed for det. Jeg hørte ikke med til

det danske Statsamfund i den Tidsperiode, da dette Laan kom til Verden, men jeg er ikke uvidende om, at Indtægterne paa det Tidspunkt i hvert Fald var saa rigelige, at Datiden godt kunde have sørget for Dækning af sine egne Udgifter, og jeg vilde have ønsket, og mange med mig, at dette var sket. Men med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt mit Parti vil være med til den foreliggende Konvertering paa de angivne Vilkaar, kan jeg altsaa tilsige vor Støtte dertil.

Stein: Det er rigtigt, som Venstres ærede Ordfører sagde, at dette Laan daterer sig helt tilbage til Krigsperioden, til 1916, og det burde vel allerede paa et tidligere Tidspunkt have været konverteret til et fast Laan. Jeg gaar ogsaa ud fra, at den højtærede Finansminister, hvis Forholdene laa anderledes, netop paa nærværende Tidspunkt vilde vælge det faste Laan i Stedet for et nyt midlertidigt Laan. Det lader sig altsaa ikke gøre.

Til de Vilkaar, der her er Tale om, er der næppe meget at sige. Det er en given Ting, at saaledes som Pengeforholdene ligger i Dag, kan Laanet næppe blive billigere end af Ministeren opnaaet, og man har saa valgt et Laan paa meget kort Løbetid, 1½ Aar, til den 15. Maj 1941. Det er der maaske heller ikke noget at sige til, men der er Anledning til at gøre opmærksom paa, at i Halvaaret fra November 1940 til Maj 1941 kommer vi til at staa over for et andet Laan, Laanet af 1937, som ogsaa skal ordnes paa en eller anden Maade, og i Løbet af det følgende Halvaar skal man tænke paa Konvertering eller Omlægning af det store amerikanske Laan. Vi kommer altsaa ind i en Periode, hvor der i den Retning bliver adskilligt at overveje, men saaledes som Forholdene ligger i Dag, kan jeg alligevel paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det foreliggende Forslag.

Lannung: Jeg kan paa min Gruppes Vegne tiltræde Lovforslaget, som efter vor Opfattelse, alt taget i Betragtning, yder de bedst mulige Vilkaar. Det er klart, at vi i og for sig gerne havde set en længere Løbetid, men vi forstaar, at det i det givne Tilfælde er nødvendigt at nøjes med denne kortere Løbetid, hvis man ikke vil betale en højere effektiv Rente, og den effektive Rente, der her er Tale om, er jo høj nok endda.

Jeg kan ikke undlade at tilføje, at det forekommer mig, at Bankerne i Almindelighed indrømmer Staten og Kommunerne